

[Rimstad.]

sag på dagsordenen, til den regering, som ikke tør regere af frygt for sine egne vælgere:

„Idet folketinget udtaler, at der efter tingets opfattelse ikke er skabt sandsynlighed for, at man gennem regeringens tolv kriselovforslag kan standse de løn- og prisstigninger, som er forslagernes mål-sætning, men at en fortsættelse af den hidtidige tilstand med stadig forringelse af vor konkurrenceevne over for udlandet til skade for alle samfundsgrupper er sandsynlig, og at regeringen derved har vist manglende evne og vilje til at føre en politik til gavn for helheden, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Storgaard: I forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd har jeg bemærket, at den mindste sats, pensioner indtil 5.099 kr., foreslås forhøjet med 12-18 kr. i overenskomstillæg, og for satsen 5.100-8.499 kr. foreslås en forhøjelse på 24-30 kr. Må jeg i denne forbindelse sige følgende: vi bruger tit og ofte ovre i moderlandet i visse forbindelser nogle bestemte ordsprog. Når vi f. eks. taler om statistik, bliver der ofte sagt: ja, vi ved godt, at der er tre slags løgne; der er hvide løgne og sorte løgne, og så er der statistik. Nu har jeg hørt, at dette ordsprog er blevet mere omfangsrigt, idet det har fået 4 punkter, så at det nu hedder: hvide løgne, sorte løgne, statistik og så de tre vise mænd.

Der er en anden sprogbrug, jeg gerne vil have lov til at nævne. Vi siger i almindelighed, at når det regner på præsten, så drypper det på degnen. Jeg vil ikke påstå, at det gælder alle samfundsborgere i Danmark, når det drejer sig om den såkaldte helheds-løsning, der har til formål, efter socialdemokratiets opfattelse, at skaffe lige kår for alle fattige i vort samfund.

Må jeg have lov til at nævne en kategori, som er glemt i denne helheds-løsning. Det er statspensionister, som er afskediget for

lønningsloven af 1958. Det var klart for statens tjenestemænd, at det var vanskeligt for regeringen i 1958 at forlange af tjenestemændene, at de skulle betale til folkepension, når de aldrig selv kunne opnå folkepension. Men man fandt på råd. Ved lov af 7. juni 1958 blev det vedtaget, at alle statspensionister skulle have folkepensionens mindstebeløb; også alle andre samfundsborgere skulle have mindstebeløbet, når de var fyldt 67 år, uanset hvor velhavende de var, hvor mange millioner de var ejere af ...

Formanden: Jeg må henstille, at der er mere ro i salen under forhandlingen.

Storgaard: ... Også alle statspensionister fik mindstebeløbet af folkepensionen, men der blev fratrukket samme beløb af deres pension. Med andre ord opnåede de, at de fik — og de får i dag — 77 kr. på socialkontoret, og staten tager 77 kr. af deres pension. Må jeg anmode om den højtærede formands tilladelse til at referere lovens bestemmelser; dér ser man, at under den mindste sats af statspensionerne skal man op på 141 kr. om måneden i mindstepension, før der bliver fratrukket mindre, end man får i folkepension. Sådan ser det ud for alle kategorier helt op til den gamle 13. lønningsklasse, der f. eks. består af pakhusformænd. En sådan tjenestemand skal betale de 77 kr., ja, skal helt op på 83 kr., før han får mere i mindstebeløb, end han kommer af med i pension. Men så går det gradvis nedefter, mærkeligt nok, og når det er slut med bundklasserne og man kommer op til de kongeligt udnævnte embedsmænd, så får de alle sammen de 77 kr. uden at komme af med en eneste øre.

Jeg kunne måske have forstået det, hvis det var omvendt, at bundklasserne fik de 77 kr. ubeskåret, og at de højeste embedsmænd i statens tjeneste fik dem fratrukket i deres pension. Derfor kan jeg tiltræde, hvad Dansk Jernbaneblad skriver: hvis der er nogen, der kan bevise, at det ikke er svindel, så må de få penge begge steder.

Jeg kan ikke andet end tænke: hvordan kan socialdemokratiet medvirke til en sådan efter min opfattelse reaktionær lov? Har I mere tilovers for velhaverne i vort samfund? Ja, det gælder i lige så høj grad selv-